

Nedsættelse eller Ophævelse af Tolden paa Raamaterialier, Kaffe, Sukker, Ris, Sago, Kul, Petroleum og mangfoldige andre, lignende Artikler kan ikke ødelægge, men kun gavne Haandværk og Industri.

Tilbage blive de industrielle Toldsatser, om hvis Betydning der altid har været meget delte Meninger. For at komme til Klarhed om de modstridende Anskuelsers Berettigelse, bør man først og fremmest forelægge sig det simple Spørgsmaal: „Hvem gavne de industrielle Toldsatser, og hvem skade de? For hvem ere de en Indtægt, og for hvem ere de en Udgift?“ Man kommer da hurtig til følgende Slutning: For Agerbruget, der beskæftiger ca. $\frac{3}{5}$ af vort Folk, ere disse Toldsatser kun en Beskatning, en Byrde til foruden alle de andre Byrder, som denne vort Lands vigtigste Erhvervsgren har at bære. For Handel, Søfart og Fiskeri ere de samme Toldsatser kun en Beskatning. De koste Arbejde, Tid og Penge og hindre Trafiken. *Det ses saaledes, at Danmarks Toldlov behandler Agerbrug, Handel, Søfart og Fiskeri som Stedbørn.*

Næst kommer: Præster, Lærere, Læger, Jurister, Pressens Medarbejdere, Embeds- og Bestillingsmænd, hele Hærens og hele Flaadens Mandskab samt alle Folk med faste Indtægter og Størstedelen (for saa vidt de nemlig ikke ere beskæftigede ved en „beskyttet“ Industri) af den talrige Klasse Medborgere, der betegnes som Daglejere og Arbejdsmænd. Alle disse store Grupper af Samfundet kjende Tolden kun som en følelig Skat, en tyngende Byrde. Men saa staar vel i det mindste Resten af vort Samfund, Haandværk og Industri, i et sluttet Korps som Vindende lige over for det store Flertal af Folket, der tabe ved Tolden?

Nej, ingenlunde! Atter inden for denne sidste Afdeling er der store Korporationer, der kun have Tab og ingen som helst Fordel af de industrielle Toldsatser. Murere, Tømrere, Slagtere, Bagere, Malere, Glarmestere, Bogtrykkere, Guldsmede, Typografer, alle Arbejdere, der ere beskæftigede ved Teglværkerne, ved Mølleindustrien, ved Kalkbrænderierne, ved Bygningen af Jernskibe og Skibsmaskiner, ved Gasværk, Vandværk, Telegraf- og Telefonanlæg, disse og mange flere kjende Tolden kun som en Udgift.

Gaa vi dernæst til en Undersøgelse af de „beskyttede“ Fag, finde vi blandt disse ikke faa, som staa fuldstændig uaf-